

Bethanië

Tranen

door: W.J. Hocking

“Toen Maria dan kwam waar Jezus was, zag zij Hem, viel aan zijn voeten en zei tot Hem: Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn. Toen Jezus haar dan zag wenen en de Joden die met haar waren meegekomen, zag wenen, werd Hij verontwaardigd in de geest en ontroerd; en Hij zei: Waar hebt u hem gelegd? Zij zeiden tot Hem: Heer, kom en zie. Jezus weende,”

Johannes 11:32-35

Zijn tranen niet passend voor een gelovige? Is het voor gelovigen verkeerd te huilen over het verlies van hun geliefden? Nooit als wij, net als Maria, aan de voeten van Jezus bedroefd zijn. Onze Heer heeft een hart vol begrip. Hij kent precies de diepte van onze moeiten. Zijn tegenwoordigheid troost meer dan tranen. Hij is in de hemel, toch is het lijden van het menselijk hart Hem bekend. Dat geldt voor alle tijden.

Toen Hizkia doodziek was, zond de Heer hem een boodschap: *“Ik heb uw gebed gehoord. Ik heb uw tranen gezien”* (2 Kon. 20:5). De smart van de koning had hem dicht bij de Heer gebracht en de Heer dicht bij de gezalfde des Heren. Zijn leven werd gespaard en zijn droefheid veranderde in lofzang.

Maar het Goddelijk medelijden met het menselijk verdriet is nooit zo volkomen geopenbaard, als toen de Zoon van God zelf in dit tranendal kwam. We hebben in Hem de kracht gezien, die in de Goddelijke liefde is om te troosten. Zij die Zijn medelijden ten opzichte van de treurende zagen in de dagen van zijn vlees, konden de woorden van de profeet herhalen: *“Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen”* (Jes. 53:4).

Jakob, Jozua of Jeremia hebben de openbaring van het Goddelijk medeleven niet gezien en ondervonden, zoals die in Kapernaüm, Naïn of Bethanië is gezien. De godvrezende en geduldige Job heeft niemand gevonden om zijn grote verdriet te delen, toen hij zijn tranen voor God vergoot en zei: *“Mijn aangezicht is gans bemodderd (NBG zegt rood) van wenen [...] doch mijn oog druïpt tot God”* (Job 16:16, 20). Job zat in zak en as. Hij onderging zijn smart stilzwijgend. Zeven dagen en zeven nachten zat hij tegenover zijn drie vrienden, die geen woord van medelijden vonden om hem te troosten. Het verdriet van zijn hart had bij hem ook de mond gesloten en zijn geest verdord. In die droeve dagen wist de eenzame Job niets van de levende tegenwoordigheid van de Man van smarten, die bij de bedroefden in Bethanië kwam.

Maria zat in het huis te Bethanië: treurend, overstelpt door droefheid! Ze had een geliefde broer verloren. Het huis waar Lazarus had gewoond zou hem niet meer zien. Maar behalve dit verdriet, viel een schaduw over haar hart, als een sombere wolk die dikker werd naarmate de dagen voorbij gingen, zonder dat Jezus kwam. Waarom antwoordde Hij niet op haar gebed voor haar broer? Zij had Hem toch een speciale boodschap gestuurd? Waarom had Hij Lazarus niet in leven gehouden. Hij was toch “Zijn vriend”? En er was nog een ernstige overweging die ongetwijfeld haar verslagenheid en verdriet groter maakten. Jezus was voor haar de van God gezondene, de Hoop van Israël, de beloofde Messias die eeuwenlang verwacht was. Zou Hij Zijn koninkrijk niet oprichten en in heerlijkheid in Sion regeren? En nu was Lazarus die Jezus liefhad, en dat wist ze, een prooi van de dood geworden aan de vooravond van het koninkrijk. Waarom moest

hij beroofd worden van de naderende vreugde van het leven onder het bestuur van de beloofde Messias?

Natuurlijk laat rouw en verdriet in het hart veel vragen en gedachten opkomen. Maar God zij geprezen: Hij brengt de Heer zelf bij de treurende, zoals wij hier zien in Bethanië. Toen Maria Hem zag, wierp zij zich aan Zijn voeten. Op die plaats, waar zij tevoren had gezeten om naar Zijn woorden van waarheid en genade te luisteren, spreekt zij de klacht van haar ziel uit: *“Heer, als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn”* (vs. 32). Deze woorden hielden enige waarheid in; zij geloofde, dat de Heer macht over de dood had. Maar tegelijkertijd hielden ze een klein beetje gebrek aan kennis in; zij dacht dat Zijn tegenwoordigheid in Bethanië noodzakelijk was om het leven van haar broer te bewaren. Ten slotte besliste ook haar onwetendheid; zij wist niet dat de dood van Lazarus ter heerlijkheid van God was en dat ze zich bij het graf zou verbazen.

De Heer zag de tranen van Maria. Hij accepteerde, zoals zij tegen Hem sprak, de nederige klacht en maakte daarover geen opmerking. De tranen wekten Zijn innig medelijden. Ze vertelden, beter dan woorden, de diepte van haar verdriet. De joden, haar burens, weenden ook. Maar, wonder boven wonder, de eeuwige Zoon van God voegt Zich bij de wenen. *“Toen Jezus haar dan zag wenen en de Joden die met haar waren meegekomen, zag wenen, werd Hij verontwaardigd in de geest en ontroerd; [...] Jezus weende”* (vs. 33, 35). Dit zijn tranen van teer medelijden, sprekend van oneindige liefde uit een hart beladen met het verdriet van deze wereld, die overladen is met smart.

Hoewel de Heer Jezus wist dat Maria haar broer, waarover zij nu rouwde, binnen korte tijd weer zou zien en omhelzen, weende Hij toch. Hij weende over hen die in rouw waren. Hij weende met hen. Iedere traan liet iets zien van Zijn Goddelijk medelijden.

Het is een kostbaar monument van Goddelijk medelijden, opgericht in Bethanië voor alle smarten die zouden volgen. Ook nu begraven veel bedroefden hun geliefden. O, als ze maar weten, dat Jezus weende. Maar de Heer Jezus, de Zoon van God kan medelijden hebben met onze zwakheden (zie Hebr. 4:15), ook nu nog.

Hij herinnert ons aan Zijn onveranderlijke liefde. Vertrouwen Zijn tranen in Bethanië ons, zoals ook Zijn medelijden die Hem deed afdalen van Zijn troon daarboven? Wij herinneren ons Zijn belofte: *“Ik zal u geen wezen laten blijven.. Ik kom tot u”* (Joh.14:18). Als Hij in ons hart komt, leren wij Zijn medegevoel en liefde kennen. Onze eenzame ziel wordt door Zijn tegenwoordigheid verfrist.

“Uw tegenwoordigheid is het allerhoogste, Uw liefde vermindert nooit, Uw hart geeft aan allen, die het liefheeft: Rust, geluk en volmaakte vrede.”

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1955-12](#)

Titel: [Béthanie](#)